

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce P. H.*, bytem Č. K., *zastoupeného* JUDr. Vlastimilem Dřímalem, advokátem, se sídlem Dukelská 66, 344 01 Domažlice, proti *žalované České správě sociálního zabezpečení* se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 11.10.2011 proti rozhodnutí žalované ze dne 4.8.2011 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 4.8.2011 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 14.4.2011 č.j. X **s e z r u š u j í** pro vady řízení a věc **s e v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je **p o v i n n a** zaplatit žalobci k rukám zástupce JUDr. Vlastimila Dřímala na nákladech řízení částku 1920,-Kč nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku na účet č. X vedený u Komerční banky a.s.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 11.10.2011 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 4.8.2011, jímž byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno rozhodnutí ČSSZ ze dne 14.4.2011 č.j. X, kterým byla zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění v platném znění (dále jen **zákon**), neboť nezískal potřebnou dobu pojištění pro vznik nároku na invalidní důchod.

V žalobě, k níž byla mimo jiné připojena i kopie napadeného rozhodnutí, žalobce vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, protože žalovaná blíže nezdůvodnila, proč jeho žádost o invalidní důchod neposoudila podle § 38 písm. b) zákona, neopatřila si pro rozhodnutí dostatek podkladů a nepřihlédla k tomu, že k podaným námitkám byly předloženy listinné důkazy o tom, že invalidita se stala následkem pracovního úrazu, a ani žalovaná nespecifikovala, od kdy je postižení diagnostikováno podle kapitoly V., položky 2b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. (dále jen **vyhláška**), když ke dni vzniku invalidity dne 7.5.2009 odpovídal jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav kapitole X., odd. A, položce 6 přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. (dále jen **příloha č. 2 vyhlášky**). Závěrem žalobce požadoval zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení a rozhodnutí.

V napadeném rozhodnutí ze dne 4.8.2011 žalovaná zdůraznila, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je aktuálně postižení psychiky, které je komplikováno i postižením trávicí soustavy. Ostatní poruchy zdravotního stavu pracovní potenciál podstatně nelimitují a podílí se jen v malé, funkčně málo významné, míře na dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídal ke dni vzniku invalidity postižení uvedenému v kapitole X. (*TRÁVICÍ SOUSTAVA*), odd. A (*NEMOCI JÍCNU*), položce 5 (*totální náhrada jícnu, zavedení stentu*) přílohy č. 2 vyhlášky ve znění platném ke dni vzniku invalidity, tj. 70%. Komplikovaný stav po poranění jícnu se postupně stabilizoval, ale z důvodu abusu alkoholu došlo k rozvoji jaterní cirhózy, následně k metabolickému rozvratu a poruše vědomí – delirium tremens. K datu vydání námitkami napadeného rozhodnutí bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedení v kapitole V. (*DUŠEVNÍ PORUCHY A PORUCHY CHOVÁNÍ*), položce 2b (*stavy s těžkým poškozením myšlení, chování, deteriorací kognitivních schopností, depresi, úzkostí nebo stavy provázené těžkým poškozením funkce různých orgánů a systémů nebo syndrom závislosti během poskytování ústavní péče v nemocnici nebo odborném léčebném ústavu za účelem léčení závislosti, pokud uvedená léčba má trvat nebo trvá déle než jeden rok, např. psychotická porucha nebo psychotické stavy, amnestický syndrom, reziduální stav, závažné poruchy chování, kombinace syndromu závislosti s jinou souběžně probíhající duševní poruchou (duální diagnóza), delirium tremens, Korsakovova psychóza, Wernickeho encefalopatie, těžká alkoholická demence, těžká alkoholová polyneuropatie, těžká nekompenzovaná nebo léčebně refrakterní epilepsie*) přílohy k vyhlášce, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 70%. Vzhledem k tomu, že nebylo posudkovým lékařem ČSSZ zjištěno, že se žalobce stal invalidním následkem pracovního úrazu nelze v daném případě nárok na invalidní důchod posuzovat dle § 38 písm. b) zákona, ale dle § 38 písm. a) zákona, jelikož rozhodující příčinou vzniku invalidity je postižení psychiky a nikoliv obtíže způsobné úrazem ze dne 29.9.2008.

Ze zaslané kopie rozhodnutí žalované ze dne 14.4.2011 vyplývá, že jím byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 písm. a) zákona, protože v rozhodném období od 7.5.1999 do 6.5.2009 získal pouze 3 roky a 336 dnů pojištění a od 1.2.2001 do 31.1.2011 získal pouze 3 roky a 333 dnů pojištění; podle posudku Okresní správy sociálního

zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Domažlice ze dne 23.2.2011 invalidita vznikla dne 7.5.2009.

Z vyžádaného *posudkového spisu* vedeného ohledně žalobce OSSZ Domažlice a ze založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného OSSZ Domažlice dne 23.2.2011* soud zjistil, že žalobce byl uznán invalidním od 7.5.2009 s tím, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona, když do 31.12.2009 byl plně invalidní dle § 39 odst. 1 písm. a) zákona (ve znění platném *do 31.12.2009*), neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66% v souvislosti s úrazem ze dne 29.9.2008 a zdravotní stav odpovídal postižení uvedenému v kapitole X., oddíl A, položce 6 přílohy č. 2 vyhlášky, tj. 70% a tato míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti ve smyslu § 6 odst. 4 a 5 citované vyhlášky nebyla změna; *od 1.1.2010* jde o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona a rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 2b) přílohy k vyhlášce, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 70%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky se nemění. (V současné době dominuje ve zdravotním stavu psychické onemocnění amnestický syndrom při závislosti na alkoholu, nadále je invalidní ve třetím stupni.) Ze založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného ČSSZ – lékařská posudková služba, pracoviště pro námitkové řízení Plzeň dne 19.7.2011*, vyplývá, že k datu vydaného rozhodnutí i k datu posouzení v rámci námitkového řízení dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce odpovídal postižení uvedené v kapitole X., oddíl A, položka 6 přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění, tj. 70%, a tato míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti ve smyslu § 6 odst. 4 a 5 se nemění; den vzniku invalidity 7.5.2009; do 31.12.2009 byl žalobce plně invalidní dle § 39 odst. 1 písm. a) zákona ve znění platném do 31.12.2009, kdy z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66% v souvislosti s úrazem ze dne 29.9.2008; od 1.1.2010 byl invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, jednalo se i nadále o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, jelikož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 70% a nesplňoval podmínky § 6 vyhlášky č. 359/2009 Sb.; rozhodující příčinou je aktuálně postižení psychiky, které je komplikováno i postižením trávící soustavy, ostatní poruchy zdravotního stavu pracovní potenciál podstatně nelimitují a podílí se jenom v malé, funkčně málo významné míře a k datu vydaného rozhodnutí bylo zdravotní postižení hodnoceno dle kapitoly V., položka 2b přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. 70% poklesu pracovní schopnosti; další KLP – 28.2.2012.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 3.11.2011 uvedla, že rozhodla zcela správně, když námitky ze dne 4.8.2011 zamítla a rozhodnutí ze dne 14.4.2011 potvrdila; rozhodnutí je obsáhle a dostatečně odůvodněno, jsou uvedeny a konkretizovány lékařské zprávy, z nichž ČSSZ vycházela, jakož i posudková rozvaha k uplatněné námitce o příčinné souvislosti invalidity a pracovního úrazu; závěr posudku byl převzat do odůvodnění rozhodnutí o námitkách, na něž plně žalovaná odkázala. Závěrem pak žalovaná uvedla, že pokud žalobce zpochybňuje správnost přiřazení zdravotního postižení, které jej invalidizuje, pod přísl. položku posudkové vyhlášky a domáhá se tak nového přešetření a posouzení zdravotního stavu, žalovaná k důkazu navrhuje ve

smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. vyhotovení nového posudku u příslušné PK MPSV, která znovu dostatečně a objektivně posoudí zdravotní stav žalobce a rozhodne o invaliditě dle předchozí i nyní platné právní úpravy. Nově vyžádaným dalším lékařským posudkem, který je závazný i pro soud, jenž je ze zákona stěžejním důkazem, bude nově přešetřen žalobcův zdravotní stav; rozhodnutí žalovaná ponechala na úvaze soudu dle závěru posudkového posouzení.

Ze zasláního *dávkového spisu* vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že žalobci bylo napadené rozhodnutí doručeno dne 15.8.2011 a skutečnosti uvedené žalovanou ve vyjádření odpovídají obsahu spisu. Dále bylo zjištěno, že je v něm založen *originál námitek žalobce ze dne 9.5.2011 proti rozhodnutí žalované ze dne 14.4.2011* a k těmto námitkám jsou připojeny následující přílohy:

Usnesení Okresního státního zastupitelství v Domažlicích č.j. ZT 28/2009-7 ze dne 13.3.2009, jímž bylo podmíněně zastaveno trestní stíhání obviněného R. H., který svým jednáním nejméně dne 29.9.2008 v rozporu s provozními bezpečnostními předpisy v objektu zemědělské společnosti VŠEZEP s.r.o. Všeruby přelil do velké do PET lahve od minerální vody desinfekční přípravek „Calgonit sterezid forte 15“ a tento volně uložil v dojírně a tím umožnil, aby žalobce P. H., v domnění, že se jedná o minerální vodu, se tohoto napil a utrpěl tak poleptání jícnu a dutiny ústní s poškozením pravé plíce po vdechnutí uvedeného přípravku, což si vyžádalo okamžitou hospitalizaci od 29.9.2008 do 19.12.2008; ze spisového materiálu je zřejmé, že událost je společností VŠEZEP Všeruby je posuzována jako pracovní úraz a věc byla nahlášena České pojišťovně, která by škodu měla uhradit, když jí byla kopie hlášení škody z odpovědnosti doručena dne 4.3.2009.

Kopie *rozsudku Okresního soudu v Domažlicích č.j. 6C 12/2010-125 ze dne 24.9.2010* ve věci úhrady za ztížení společenského uplatnění žalobce, z jehož odůvodnění mimo jiné vyplývá, že mezi účastníky (žalobce proti žalovanému VŠEZEP, s.r.o., se sídlem Kdyně za účasti vedlejšího účastníka na straně žalované České pojišťovny a.s., se sídlem Praha 1, Spálená 76/16 o zaplacení 2.565.000,-Kč s příslušenstvím), se stalo nesporným, že v rámci pracovního poměru žalobce u žalovaného vznikl žalovanému pracovní úraz dne 29.9.2008 a došlo i k částečnému odškodnění žalobce Českou pojišťovnou a.s.

Kopie *rozsudku Krajského soudu v Plzni č.j. 13Co 16/2011-151 ze dne 24.2.2011*, z něhož vyplývá, že bylo rozhodováno o odvolání žalobce do již citovaného rozsudku OS v Domažlicích ze dne 24.9.2010 č.j. 6C 12/2010-125, kdy rozsudek soudu prvního stupně byl změněn tak, že základ nároku žalobce je dán ve výši dvou třetin a i z tohoto odůvodnění rozsudku vyplývá, že v řízení bylo prokázáno, že k pracovnímu úrazu došlo tak, že žalobce se napil z lahve pocházející od pitné vody názvu Bonaqua, do níž zaměstnanec žalovaného po dobu nepřítomnosti žalobce na pracovišti přelil dezinfekční přípravek, kterou pak žalobce pozřel v domnění, že se jedná o vodu a utrpěl poleptání jícnu, dutiny ústní a poškození pravé plíce.

Dále je založena i *zpráva o šetření veřejného ochránce práv ze dne 18.11.2011*, která byla dodána do datové schránky žalované 22.11.2011 – ze zprávy vyplývá, že bylo zjištěno pochybení ČSSZ při rozhodování o nároku stěžovatele na invalidní důchod a žalovaná byla požádána o vyjádření ve lhůtě 30 dnů o sdělení, jaká opatření k nápravě úřad provedl.

Rovněž je založena kopie *záznamu o úrazu evidenční číslo 5/9/2008 sepsaného ohledně*

úrazu žalobce utrpěného dne 29.9.2008 v 16:30 hodin, kdy záznam byl sepsán dne 30.9.2008 (kopie záznamu byla zaslána žalované veřejným ochráncem práv dne 18.9.2011).

Podáním ze dne 29.11.2011 žalobce sdělil, že na podané žalobě nadále trvá a nebrání se novému přešetření a posouzení zdravotního stavu a zpracování nového posudku příslušnou PK MPSV, bude-li to nezbytné s ohledem na zprávu o šetření Veřejného ochránce práv JUDr. Pavla Varvařovského sp.zn.: 135/2011/VOP/KPV ze dne 18.11.2011, jejíž kopie byla přiložena (*zpráva o šetření veřejného ochránce práv ze dne 18.11.2011* vyplývá, že bylo zjištěno pochybení ČSSZ při rozhodování o nároku stěžovatele na invalidní důchod a žalovaná byla požádána o vyjádření ve lhůtě 30 dnů o sdělení, jaká opatření k nápravě úřad provedl).

Z obsahu žalobcem zaslané kopie *rozsudku Okresního soudu v Domažlicích ze dne 27.10.2011 č.j. 13Nc 1408/2010-126* bylo zjištěno, že žalobce nebyl omezen ani zbaven způsobilosti k právním úkonům.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (*dále jen PK MPSV nebo komise*), jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV pracoviště v Plzni, aby vypracovala posudek, který byl vypracován po jednání konaném dne 16.2.2012, jemuž byl přítomen i žalobce. Z posudku soud zjistil, že *od 7.5. do 31.12.2009* byl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 písm. a) zákona v souvislosti s úrazem ze dne 29.9.2008, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66%; *od 1.1.2010 do 25.10.2010* šlo o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona v souvislosti s úrazem ze dne 29.9.2008, kdy z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 70% a nesplňoval podmínky § 6 vyhlášky č. 359/2009 Sb.; *od 26.10.2010* jde o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, neboť není schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek, kdy nadále z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 70%. K datu vydání napadeného rozhodnutí komise hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce dle kapitoly V., položky 2b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. (*účinné od 1.1.2010*) na dolní hranici rozmezí (70-80%), tj. 70%, neboť se jedná o stav se středně těžkou deteriorací kognitivních funkcí na podkladě nadměrného užívání alkoholu s amnestickým syndromem, delirius tremens v dokumentaci. Postižení jícnu v současné době nemůže být považováno za příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, neboť v celkovém klinickém obraze nyní dominují důsledky nadměrného požívání alkoholu, postižení jícnu je stabilizované, takže by nedosáhlo invalidity třetího stupně samo o sobě, tudíž *datum vzniku invalidity z důvodů amnestického syndromu po nadměrném užívání alkoholu komise stanovila dnem vyšetření v psychiatrické ambulanci, tj. dnem 26.10.2010 a tato invalidita třetího stupně nesouvisí s úrazem*. Příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je amnestický syndrom při závislosti na alkoholu se středně těžkou parciální deteriorací kognitivních funkcí postihujících oblast krátkodobé paměti. K datu

vydaného rozhodnutí bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 2b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 70%, která již nebyla ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky změněna. Původní datum vzniku invalidity bylo stanoveno OSSZ Domažlice nálezem ze dne 9.5.2009, kdy byl zdravotní stav žalobce hodnocen dle kapitoly X., oddílu A, položka 6 příloha č. 2 vyhlášky č. 284/1999 Sb. 70% (rozhodující příčinou byl stav po poleptání jícnu) a tato invalidita vznikla v souvislosti s úrazem, který žalobce utrpěl po požití Calgonitu dne 29.9.2008. I po datu 1.1.2010 trvala invalidita třetího stupně v souvislosti s úrazem a poté došlo ke změně v tom směru, že v důsledku dlouhodobého abusu alkoholu vznikla tato invalidita odborným nálezem dnem 26.10.2010. *(Stejnopis posudku i jeho doplnění byl doručen žalobci i žalované.)*

Z obsahu usnesení o opravě vady posudku PK MPSV - pracoviště v Plzni ze dne 12.3.2012 vyplývá, že místo chybně uvedeného ...od 26.10.2011 jde o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona... mělo být uvedeno správně ...od 26.10.2010 jde o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona...

Z rozsudku Krajského soudu v Plzni č.j. 13Co 16/2011-151 ze dne 24.2.2011, který nabyl právní moci ve výroku I. a II. dne 11.4.2011 o ztižení společenského uplatnění vyplývá, že jím byl rozsudek Okresního soudu Domažlice ze dne 24.9.2010 č.j. 6 C 12/2010-125 (shora citovaný) změněn tak, že základ nároku žalobce je dán ve výši dvou třetin a o nákladech řízení před soudy obou stupňů bude rozhodnuto v konečném rozhodnutí, a mezi účastníky shora uvedenými nebylo sporné, že žalobce utrpěl v pracovním poměru vykonávaném pro žalovaného v pracovní době dne 29.9.2008 a žalovaný již odškodnil žalobce pokud jde o bolestné, ztrátu na výdělku po dobu pracovní neschopnosti a začal mu vyplácet i rentu. V řízení bylo prokázáno, že k pracovnímu úrazu došlo tak, jak je citováno shora v rozsudku okresního soudu.

Podáním ze dne 5.4.2012 žalovaná sdělila, že nevyužije možnosti vydat ve smyslu § 62 s.ř.s. nové správní rozhodnutí před rozhodnutím soudu.

Zástupce žalobce společně s podáním datovaným dnem 26.4.2012 zaslal k žádosti soudu listinné důkazy, a to: kopii záznamu o pracovním úrazu žalobce sepsaného dne 30.9.2008 ev. č. 5/9/2008, kopii usnesení Okresního státního zastupitelství v Domažlicích ze dne 13.3.2009 č.j. ZT 28/2009-7 a podání České pojišťovny ze dne 11.12.2009, z něhož vyplývá, že Česká pojišťovna požaduje aktualizaci podkladů pro odškodňování náhrady škody z pracovního úrazu ze dne 29.9.2008, tedy listiny, z nichž některé byly připojeny i k námitkám žalobce.

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 9.5.2012 se nezúčastnil žalobce ani jeho zástupce (nepřítomnost byla písemně omluvena), avšak v písemném podání odkázal na tvrzení uvedená v žalobě a dosud provedené důkazy a navrhl žalobě v plném rozsahu vyhovět včetně přiznání nákladů řízení dle připojené specifikace. Zástupce žalované v závěrečném návrhu odkázal na závěry posudku PK MPSV, který rovněž potvrdil, že ke vzniku plné invalidity od 7.5.2009 došlo následkem úrazu a z listin předložených zástupcem žalobce se jeví, že se jednalo o pracovní úraz,

proto ponechal rozhodnutí v této věci plně na úvaze soudu.

Podle **§ 25 odst. 1 věta první zákona ve znění platném k 7.5.2009** se pracovním úrazem pro účely tohoto zákona rozumí úraz, který utrpěl pojištěnec při činnosti zakládající účast na pojištění a který se za pracovní nebo služební považuje podle pracovněprávních předpisů nebo předpisů upravujících služební poměry platných v době vzniku plné nebo částečné invalidity následkem tohoto úrazu.

Dle **§ 38 zákona ve znění platném do 31.12.2009** má pojištěnec nárok na plný invalidní důchod, jestliže se stal

- a) plně invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku plné invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo
- b) plně invalidním následkem pracovního úrazu.

Podle **§ 39 zákona ve znění platném do 31.12.2009** je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

- a) poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně od 66% nebo
- b) je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Dle **§ 38 zákona s účinností od 1.1.2010** má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se

- a) *invalidním a získal potřebnou dobu pojištění*, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo
- b) invalidním následkem pracovního úrazu.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%.*

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) *nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70%, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Dle **§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění** (soudní řád správní, dále

jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 4.8.2011*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

V této věci se žalobce podanou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí ze shora uvedených důvodů. Soud pak na základě všech zjištěných skutečností v této věci dospěl k závěru o důvodnosti *žaloby proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 4.8.2011*, jímž žalovaná zamítla námitky žalobce a rozhodnutí ČSSZ ze dne 14.4.2011 potvrdila, jak citováno shora. *Žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 4.8.2011 je důvodná*, neboť *napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost*, neboť žalovaná se žádným způsobem nevypořádala v napadeném rozhodnutí se všemi námitkami žalobce ve vztahu k žalobcem připojeným shora citovaným listinám prokazujícím, že se jednalo skutečně ve smyslu § 25 odst. 1 zákona o pracovní úraz, který žalobce utrpěl dne 29.9.2008. Veškeré připojené listiny (např. rozsudky soudů, usnesení státního zastupitelství, záznam o úrazu) prokazují skutečnost, že předmětný úraz byl skutečně úrazem pracovním, neboť k němu došlo v době zaměstnání v důsledku jednání jiného pracovníka. Všechny žalobní body obsažené v žalobě soud shledal důvodnými.

Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí pojmově spjaté se soudním přezkumem takového rozhodnutí soud zjišťuje *ex offio*, přičemž k tomu, aby takový závěr učinil, není zapotřebí, aby žalobce nepřezkoumatelnost namítal; dojde-li soud k závěru, že napadené správní rozhodnutí je nepřezkoumatelné, zruší je, aniž by se námitkami žalobce musel věcně zabývat (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9.6.2004 sp.zn. 5A 157/2002, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí tohoto soudu pod č. 359/2004). Napadené rozhodnutí žalované ze dne 4.8.2011 není tedy v souladu s § 68 správního řádu (*zákon č. 500/2004 Sb., v platném znění*), kde jsou

stanoveny ***náležitosti rozhodnutí***, jelikož v odst. 3 věta první je stanoveno, že v *odůvodnění* se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí (*dle § 85a odst. 1 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, však platí, že v řízení o věcech důchodového pojištění se nepoužije ustanovení správního řádu o vyjádření účastníků k podkladům rozhodnutí*). V této věci nebyla ze strany žalované dodržena zásada, že rozhodnutí musí mít oporu v odůvodnění, neboť výrok rozhodnutí nelze chápat odtrženě od důvodů, které k němu vedly.

Soud proto ze shora uvedených důvodů ***napadené rozhodnutí žalované ze dne 4.8.2011 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 14.4.2011 shora uvedeného čísla zrušil pro zjištěné vady řízení***, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající zejména v nesrozumitelnosti (§ 76 odst. 1 písm. a), § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 s.ř.s.) ***a věc vrátil žalované k dalšímu řízení***, jak vyplývá z výroku I. rozsudku. Rovněž ale nebyla přehlédnuta další pochybení žalované spočívající v tom, že z rozhodnutí ze dne 4.8.2011 nelze vůbec zjistit, kterého dne bylo provedeno nové posouzení zdravotního stavu žalobce lékařem ČSSZ v námitkovém řízení, a také není zjištěné, kdy vlastně došlo ke změně, kvůli níž již žalobce nebyl invalidní pro invaliditu třetího stupně následkem úrazu ze dne 29.9.2008, ale v důsledku dlouholetého abusu alkoholu – tato důležitá skutečnost však není v posudku o invaliditě vypracovaného lékařem ČSSZ ze dne 19.7.2011 uvedena, což bylo ponecháno bez povšimnutí. Žalovaná dokonce ani nezohlednila při rozhodování v této věci projednávané soudem, že žalobce dosáhl dne 8.12.2009 věku 38 let, tudíž bylo na místě zkoumat i podmínky stanovené v § 40 odst. věta druhá zákona (účinnost od 1.1.2010). Předcházející ***rozhodnutí ze dne 14.4.2011 je naprosto nepřezkoumatelné***, protože se nedá vůbec zjistit důvod uvedení dvou rozhodných období, tj. od 7.5.1999 do 3.5.2009 (pouze 3 roky a 336 dnů pojištění) a od 1.2.2001 do 31.1.2011 (pouze 3 roky a 333 dnů pojištění), a také skutečnost, že žalobce již dosáhl 38 let věku, jak uvedeno výše, nebyla vůbec zohledněna, i když invalidita žalobce vznikla dne 7.5.2009, jak bylo v rozhodnutí uvedeno.

Žalovaná tedy v této věci ***vydá nové rozhodnutí***, jímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 74/2011 ze dne 9.5.2012, kdy výrok i odůvodnění budou zcela v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a rovněž i zákona č. 155/1995 Sb., ve kterém zohlední prokázanou skutečnost, že žalobce byl plně invalidní od 7.5.2009 následkem pracovního úrazu, což vyplývá z důkazů shora uvedených, a rovněž bude zohledněno, že dle posudku PK MPSV ze dne 16.2.2012 došlo ke změně v tom směru, že od 26.10.2011 již žalobce není nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně následkem pracovního úrazu ze dne 29.9.2008.

Soud ještě podotýká, že **právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.** a rovněž připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 4.8.2011.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zástupce žalobce požadoval náklady a náhrada nákladů řízení byla stanovena dle specifikace ze dne 2.5.2012 odpovídající příslušnému advokátnímu tarifu, tj. za 2 úkony 2 x 500,-Kč za 1 úkon právní služby (první porada klientovi včetně převzetí zastoupení a za sepsání žaloby – 11.10.2011), tj. 1.000,-Kč, a 2x režijní paušál (á 300,-Kč), tj. 600,-Kč, což je v souladu s § 9 odst. 2, § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (*advokátní tarif*), v platném znění, a dále částkou 320,-Kč, tj. DPH ve výši 20%, neboť ustanovený advokát je plátcem daně z přidané hodnoty (dle zaslané kopie Osvědčení o registraci ze dne 4.2.2009, DIČ: CZ6108270443), tedy celkem 1.920,-Kč. Přiznanou částku uhradí žalovaná na účet zástupce žalobce č. X vedený u Komerční banky a.s., když stanovenou lhůtu považuje soud za odpovídající.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 9.května 2012

Hocká

JUDr. Alena

samosoudkyně